

DIEVA SVĒTUMS

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Mat. 11:10, Marka 1:2, 1. Moz. 2:3, Īj. 42:5, 6, Lūk. 5:1-11, 4:31-36, Jes. 6:1-3, Atkl. 4:8, 9.

ATMIŅAS PANTS:

„Cildiniet To Kungu, mūsu Dievu, un metieties ceļos pie Viņa svētā kalna! Tiešām, svēts ir Tas Kungs, mūsu Dievs!” (Ps. 99:9)

GALVENĀ DOMA:

Svētie Raksti lielu uzmanību pievērš Dieva svētumam. Ko šis svētums mums stāsta par to, kāds ir Dievs un ko tas nozīmē glābšanas plānam?

Viena no galvenajām ikviena Bībeles rakstnieka aksiomām ir tas, ka Dievs debesīs patiešām eksistē. Par to neviens nekad neizsaka nekādas šaubas, neviens arī nav mēģinājis to pierādīt. Dieva eksistence vienkārši ir kā dotais lielums, sākuma punkts, kā ģeometrijas aksioma. Toties Bībeles 66 grāmatās mēs atrodam izvērstu aprakstu, kāds Dievs ir un kā Viņš izturas pret mums, kritušām būtnēm, ko Viņš ilgojas atpestīt.

Šajā nedēļā pievērsīsimies vienam Dieva dabas aspektam, kas ir Rakstu pamatā, un tas ir Dieva svētums. Patiešām, Dievs ir mīlestība. Un Dievs patiešām mūs lūdz, lai mēs saucam Viņu par „Tēvu”. Jā, Dievs ir arī pacietīgs, piedodošs, gādīgs.

Bet saskaņā ar Rakstiem pamatā mūsu izpratnei par Dievu ir Viņa svētums. Gan Vecajā, gan Jaunajā Derībā Dieva svētums nodrošina pamatu Viņa atklāsmei par sevi. Šī tēma parādās viscaur Rakstos dažādos veidos.

Un tomēr – ko nozīmē, ja sakām, ka Dievs ir svēts? Kā Bībele aino Viņa svētumu? Un kā mēs, nesvētas būtnes, varam rast saikni ar šādu Dievu?

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 4. februārī!

„STĀV RAKSTĪTS”

Pat tikai virspusējs draudzes vēstures pētījums skaidri atklāj, ka ir ļoti viegli izveidot uzskatus par Dievu un tad pielūgt šīs idejas, nevis Bībelē atklāto Dievu. Skeptiskais Voltērs ir izteicis asprātību: „Dievs radīja cilvēku pēc savas līdzības, un cilvēks atbildējis Viņam ar tādu pašu komplimentu.” Mēs pat varam nepamanīt, ka mums ir nepilnīga vai pat nepareiza izpratne par Dievu.

Tāpēc mums ir jāatgriežas pie Rakstiem un ar tiem jāsaskaņo sava izpratne par Dievu. Šim pētījumam ir jāiekļauj abas Derības, jo Kungs uz mums runā no abām. Šis ir svarīgs punkts, jo ir cilvēki, kas apgalvo – Jaunās Derības Dievs ir citādāks nekā Vecās Derības Dievs. Šādu uzskatu septītās dienas adventisti un arī Bībele neatbalsta.

Kādas frāzes Vecās Derības pravieši atkārtoti uzsver? Jer. 7:1-3. _____

Tūkstošiem reižu Vecās Derības praviešu vēstis iekļauj frāzi „tā saka Tas Kungs” vai kaut ko līdzīgu. Tam vajadzētu mums atgādināt, ka pravietis ne tikai runā Dieva vārdus, bet ka pats Dievs runā caur pravieti.

Tajā pašā laikā Jaunā Derība ir pilna ar pantiem no Vecās Derības. Visa Jaunās Derības teoloģija ir cieši saistīta ar Veco Derību. Kā šķirti no Vecajā Derībā atklātās upurēšanas sistēmas ir iespējams līdz galam izprast Jēzus upuri? Cik reižu Jēzus, kā arī Jaunās Derības rakstnieki ar Vecās Derības citātiem argumentē savus uzskatus? Vecā Derība ir Jaunās Derības teoloģiskais pamats. Nav attaisnojuma nevienai radikālai Derību atdalīšanai. Visi Raksti – abas Derības – ir Kunga inspirēti (2. Tim. 3:16).

Izlasī šos Bībeles pantus! Kā tie palīdz mums redzēt saistību starp Jauno un Veco Derību? Ko tās mums atklāj, kādi bija Jēzus un Jaunās Derības rakstnieku uzskati par Veco Derību? Mat. 4:4, 11:10, Marka 1:2, 7:6, Jāņa 12:14, 15, Ap. d. 13:33, Rom. 3:10, Gal. 3:13, 1. Pēt. 1:16, 1. Kor. 5:7. _____

Marks Tvens reiz sacīja, ka viņu uztrauc ne jau tās Bībeles daļas, kuras viņš nesaprot, bet gan tās, ko saprot. Kuram gan reizēm atsevišķas Bībeles daļas nešķiet apgrūtināšas? Ņemot vērā, ko Bībele saka par sevi (2. Tim. 3:16), kā mums vajadzētu uztvert tās Bībeles daļas, ko mēs nesaprotam vai kas mums varbūt pat nepatīk (skat. arī 1. Kor. 13:12)?

BŪT NOŠKIRTAM

Kad pirmo reizi Rakstos minēts „svētums” (bieži tulkots kā „svētotš”)? 1. Moz. 2:3. *Cik nozīmīgs ir fakts, ka pirmais, kas Bībelē ir minēts svēts, ir laiks?* _____

Šis pants mums sniedz pirmo ieskatu tajā, kas ir svēts. Tas parāda, ka kaut kas – šajā gadījumā laiks – ir „nošķirts” no pārējā. Septītā diena pati par sevi neatšķiras no pārējām dienām; tas ir tāds pats laika periods no saules rietā līdz saules rietam. Atšķirīgu jeb „svētu” to padara apstākļi, ka Dievs to pasludinājis par svētu. Mēs to nošķiram no pārējās nedēļas.

Ebreju vārds, kas tulkots kā „svētot”, nozīmē „padarīt svētu” vai „pasludināt par svētu”. Svētums tāpēc nozīmē, ka tajā, kas ir svēts, kaut kas ir īpašs, kas tāds, kas nošķir to no pārējā, kas nav svēts.

Cik vien iespējams, šai domai vajadzētu palīdzēt mums izprast Dieva svētumu. Dievs ir nošķirts no jebkā, kas ir radīts. Viņš ir galēji nodalīts, tik tālu no visa un pāri visam, ka mēs to nevaram līdz galam aptvert. Būt svētam nozīmē būt „atšķirīgam”, būt citādam īpašā veidā, kā tas ir ar septītās dienas sabatu.

Kā šie panti palīdz mums saprast Dieva svētumu šajā kontekstā? 2. Moz. 15:11, 1. Sam 2:2, Ps. 86:8-10, Ps. 99:1-3, Jes. 40:25. _____

Šai svētuma koncepcijai vajadzētu palīdzēt mums labāk saprast atšķirību, kāda pastāv starp Dievu, kas ir svēts, un būtnēm, kas tādas nav (jeb ir grēcīgas). Dievs ir nošķirts no mums ne tikai tāpēc, ka Viņš ir Radītājs un mēs – radījumi, bet tāpēc, ka mēs esam kritušas būtnes. Tam visam vajadzētu palīdzēt mums labāk saprast, ko Kristus mūsu dēļ ir izdarījis.

Lai gan mēs esam radīti pēc Dieva līdzības, ar ko mēs tomēr radikāli atšķiramies no Viņa? Kā šīs atšķirības palīdz mums labāk apzināties vajadzību pēc Glābēja? Izveido sarakstu ar šīm atšķirībām un parādi to Bībeles izpētes grupā! _____

NOŽĒLA PĪŠĻOS UN PELNOS

Pēc tam, kad Ījabs bija pārcietis necilvēcīgas ciešanas no sātana rokas, viņš izsaucās: „Līdz šim es tikai no ļaudīm biju dzirdējis par Tevi, tagad arī mana acs Tevi skatījusi! Tāpēc atzīstu sevi par vainīgu un nožēloju savu rīcību, būdams gatavs sēdēt pīšļos un pelnos.” (Īj. 42:5, 6) Ko šī atbilde stāsta mums par Dieva svētumu salīdzinājumā ar cilvēka grēcīgumu? Kā evaņģēliju sludina Ījaba reakcija uz to, ko viņš bija piedzīvojis?

Pravietis Ecēhiēls, ko Dievs žēlsirdīgi sūta pie Israēla (lai gan viņi ir gūstekņi Bābelē savas neuzticības dēļ), arī piedzīvo bailes iedvesošo Dieva klātbūtni. Kas notika? (Ec. 1:28) _____

Jēkabam bija jābēg prom no mājām, jo viņš bija piekrāpis savu tēvu Īzaku un dvīņubrāli Ēzavu. Kāda bija Jēkaba reakcija pēc nakts atklāsmes, kur viņš redzēja kāpnes uz debesīm un dzirdēja Dieva balsi runājam ar viņu (1. Moz. 28:16, 17)?

Kad Israēls bija apmeties pie Sinaja kalna, Kungs atkal nolaidās mākonī pār kalnu un atklāja sevi Mozum. Kā Mozus reaģēja (2. Moz. 34:8)? _____

Daniēls, pravietis tajā pašā Bābeles gūsta laikā, arī saņēma atklāsmes no Dieva, kalpodams kā augsta valsts amatpersona.

Lai gan Daniēlam atkārtoti teica, ka viņš ir mīlēts debesis, kā viņš reaģēja, kad viņam tika dota Dieva atklāsmes? Kā tu domā, kāpēc viņš tā reaģēja? Dan. 10:5-8. _____

Lai gan šie vīri bija uzticīgi, dievbijīgi un taisni – viņi bija pat pravieši! –, viņu reakcija uz Dieva klātbūtni bija bailes, trīcēšana un drebēšana, kā arī pielūgsmes. Nav šaubu, ka iemesls tam bija sava grēcīguma apzināšanās salīdzinājumā ar Dieva svētumu. Savdabīgā veidā šis Bībeles daļas norāda uz vajadzību pēc Glābēja, Aizvītotāja, kāda, kas uzcelt tiltu starp svēto Dievu un mums, kritušajiem, grēcīgajiem radījumiem. Paldies Kungam, ka šāds tilts mums ir Jēzū.

Iedomājies, ka tev būtu līdzīga pieredze, kāda bija šiem augstākminētajiem vīriem. Kā tu domā, kā tu būtu reaģējis un kāpēc? _____

AIZEJ NO MANIS!

Vecajā Derībā cilvēki līdzīgi reaģēja, sastopoties ar svēto Dievu. Un kā ir Jaunajā Derībā? Daži mūsdienu kristieši uzstāj, ka Vecā Derība atklāj primitīvu un novecojušu Dieva attēlu, Dieva, kas ir bargs un ar tieksmi dusmoties. Bet, kad atnāk Jēzus, Dievs kļūst par žēlastības un mīlestības Dievu. Mēs, protams, zinām, ka šis ir izkropļots skats uz Biblii un Dieva raksturu, kas ir nemainīgs.

Ko Jaunās Derības rakstnieki mums māca par Dieva svētumu? Izlasi, piemēram, Lūkas 5:1-11. Kā tas parāda saskaņu starp Veco un Jauno Derību Dieva svētuma jautājumā?

Pēc tam, kad šie vīri visu nakti bija neveiksmīgi strādājuši kā zvejnieki, Jēzus savu čaklo mācekļu labā izdarīja brīnumu. Kad tas bija noticis, kāds varbūt domā, ka normāla cilvēka atbildes reakcija būtu pateicība Jēzum par tādu pārdabisku finansiālu atbalstu. Taču Pētera reakcija bija vērsta citā virzienā. Viņa reakcija līdzinājās to Vecās Derības cilvēku reakcijai, kas bija sastapušies ar Kungu.

„Bet Pēteris vairs nedomāja par laivām un kravu. Tieši šis brīnumdarbs vairāk nekā visi citi iepriekšējie viņam liecināja par dievišķā spēka izpausmi. Viņš Jēzū tagad saskatīja To, kas valda pār visu dabu. Dievības klātbūtne atklāja viņa paša nesvētumu. Viņu pilnīgi pārvarēja mīlestība pret Kungu, kauns par savu neticību, pateicība par Kristus laipno pretimnākšanu, bet pāri visam – sava nešķīstuma izjūta bezgalīgas skaidrības priekšā. Kamēr biedri nogādāja drošībā izvilkto lomu, Pēteris nokrita pie Pestītāja kājām, izsaukdamies: "Kungs, aizej no manis, jo es esmu grēcīgs cilvēks!"” Elena Vaita „Laikmetu ilgas”, 246. lpp.

Kāpēc šāda reakcija? Jo mēs vairs neatrodamies Ēdenes dārzā, kur Ādams un Ieva – pirms krišanas grēkā – satikās ar Dievu vakara dzestrumā. Šī ciešā savienība piedzīvoja dramatisku izmaiņu tūlīt pēc krišanas, kad pāris aizbēga un paslēpās. Kopš tā laika nekas daudz nav mainījies. Patiešām, šāda reakcija atklājas viscaur Rakstos. Ikreiz, kad cilvēks patiešām sastopas ar dzīvo Dievu, tas beidzas ar to, ka viņš ierauga sava grēcīguma dziļumu.

Kad tu pēdējo reizi skaidri varēji saskatīt savu grēcīgo dabu? Tas bija šausmīgi, vai ne? Kas ir tava vienīgā cerība un kāpēc? _____

KAD RUNĀ DĒMONI

Izlasi Lūkas 4:31-36. Kāda liecība šeit ir dota par Kristus svētumu? Kāpēc svarīgi ir tas, kas deva šo liecību? Ko mēs no šī stāsta varam mācīties par Dieva svētumu? _____

Dēmoni, kas ir kritušie eņģeļi, atceras, kas Jēzus ir patiesībā, un pat viņi – lai gan bija nejauki, naidīgi noskaņoti un dumpīgi – ir spiesti atzīt Viņu un to, ka Viņš ir svēts. Ievēro, viņi baidījās, ka Viņš varētu tos iznīcināt. Kāpēc viņi tik ļoti baidījās? Laikam jau arī dēmoni, pilni grēka, baidās no Dieva svētuma, līdzīgi grēcīgajiem cilvēkiem.

Pēdējā Bībeles grāmatā Jānis apraksta atklāsmi, ko Viņš saņem no Dieva. Izlasi Atkl. 1:12-17. Jānis, saukts arī par apustuļi, kas vislabāk saprot Dieva mīlestību, uz sastapšanos ar svēto Dievu reaģē tieši tāpat, kā mēs redzējam Vecajā Derībā.

Bez tam atklāsmē, kā debesu būtnei Dievu pielūdz debesu svētnīcā, atklāj līdzīgu ainu, kādu Jesaja aprakstīja atklāsmē pirms vairākiem gadsimtiem (skat. Jes. 6:1-3).

Ko Jānis dzirdēja debesu būtnei ap troni sakām? Atkl. 4:8, 9. _____

Lai gan Dievs ir mīlestība un visas debesu būtnei Viņu apbrīno, mēs varam redzēt, ka ap Dieva debesu troni pielūgsmes dziesma nav „Dievs ir mīlestība, mīlestība, mīlestība”. Debesu būtnei nesaka arī „Dievs ir labs, labs, labs”. Tā vietā šīs varenās būtnei dienu un nakti sauc: „Svēts, svēts, svēts, Kungs Dievs visvarenais!” Lai gan visas debesis ir iesaistītas Dieva mīlestības un glābšanas darbā šajā pasaulē, debesu būtnei dienu un nakti ap Dieva troni slavē Viņa svētumu. Būdamas bezgrēcīgas būtnei, tās apzinās Dieva svētumu, bet neslēpjas bailēs no tā, kā to dara kritušās būtnei.

Vienmēr, kad cilvēcis sastopas ar dievišķo, kā tas ir attēlots Rakstos, neviens nekad nav izteicies, ka Dievs būtu biedējošs. Tā vietā Viņa caururbjošajā svētuma gaismā cilvēcis būtnei ierauga sevi, kādas viņas patiesībā ir. Un tieši tas ir biedējošs. Kad Bībeles cilvēci sastopas ar debesu Dievu, neatskan aplausi, sirsnīgi saucieni un atvieglota dziedāšana. Drīzāk redzama pazemīga personīga nožēla. Ikviens redz un atzīst savu personīgo vainu, neattaisnojoties un neuzveļot vainu citiem. Cik atšķirīgi būtu mūsu vārdi, mūsu dzīve un rīcība, ja mēs visi dzīvotu ne tikai pastāvīgā Dieva klātbūtnē, bet arī Viņa svētuma apziņā.

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Kristum templī stāvot pūļa priekšā, „troksnis ir apklusis. Tirgošanās un kaulēšanās bālsis pārtrūkušas. Klusums kļūst mokošs. Klātesošos pārņem bailu izjūta. Tiem šķiet, ka tie ir nostādīti Dieva soģa krēsla priekšā, lai atbildētu par saviem darbiem. Raugoties Kristū, tie cauri cilvēciskajam ietērpam redz atmirdzam dievišķo dabu. Debesu Majestāte stāv, kā pēdējā dienā stāvēs Tiesnesis, – tagad gan vēl neietērpts tādā godībā, kāda Viņū pavadīs, bet ar tādu pašu spēju redzēt cilvēka dvēseles noslēpumus. Viņa acis pārslid ļaužu pūlim, ievērojot katru no tiem atsevišķi. Viņa stāvs, šķiet, paceļas tiem pāri pavēlošā cieņā, un Viņa sejā staro dievišķā gaisma. Viņš runā, un šī skaidrā, skanīgā balss – tā pati balss, kas Sinaja kalnā pasludināja bauslību, ko priesteri un vecākie tagad pārkāpj, – ir dzirdama atbalsojamies dievnama velvēs: "Nesiet to projām! Nedariet Mana Tēva namu par tirgus namu!"

Lēni kāpdams pa kāpnēm un paceldams no auklām savītu pātagu, Viņš pavēl tirgotājiem atstāt dievnama pagalmu. Enerģiski un ar bardzību, kādu Viņš vēl nekad nebija parādījis, Kristus apgāž naudas mijēju galdus. Nauda šķindēdama krīt uz marmora grīdas. Neviens neiedrošinās apšaubīt Viņa autoritāti. Neviens neiedrošinās apstāties, lai savāktu savu negodīgi iegūto peļņu. Jēzus viņus ar pātagu nesit, tomēr Viņa rokās vienkārši savītā aukla šķiet tik briesmīga kā liesmojošs zobens. Tempļa vecākie, spekulatīvos darījumos iesaistītie priesteri un lopu tirgotāji ar savām avīm un vēršiem steidzas projām ar vienu vienīgu domu – izbēgt no Viņa notiesājošās klātbūtnes." Elena Vaita „Laikmetu ilgās”, 158. lpp.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Grupā pārrunājiet savas atbildes uz pirmdienas pēdējo jautājumu! Kādas ir galvenās atšķirības starp mums un svēto Dievu? Kādos veidos dažas šīs atšķirības var novērst, ja vien tas vispār iespējams?

2. Ņemot vērā šajā nedēļā apgūto, kāpēc daudz vieglāk ieraudzīt paštaisnības un pašapmierinātības bīstamo pievilšanu, īpaši ja runa ir par cilvēka personīgo garīgo stāvokli?

3. Padomā par kādu, kas ir „svēts”, tas ir, kas šķiet pareizs, godīgs, šķīsts utt., kādu, kas ir diezgan „nošķirts” no pārējiem cilvēkiem. Kāda ir tava reakcija, sastopot šādu cilvēku? Vai viņš tev liek justies labi vai slikti? Kāpēc?

KOPSAVILKUMS:

Varbūt daudz patīkamāk ir domāt tikai par Dieva mīlestību, nevis par Viņa svētumu, taču tādā gadījumā patiesība tiktu izkropļota. Mums ir jāstāpjas ar Dieva nelokāmo svētumu, līdz mēs trīcam un drebam Viņa priekšā. Saprast Dieva svētumu un mūsu grēcīgumu ir svarīgi, lai palīdzētu mums aptvert, kas īsti ir salīdzināšana, kāpēc tā ir tik ļoti nepieciešama un kāpēc tā maksā tik daudz.